

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Mgr. Bc. M. V.**, zast. JUDr. Vladimírem Císařem, advokátem se sídlem B. Němcové 583/33, České Budějovice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 27. 1. 2015, č. j. MV 63033-11/VS-2014, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2017, č. j. 11 A 55/2015 - 66, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadl žalovaný (dále jen „stěžovatel“) shora označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Výrokem I. městský soud rozhodl, že rozhodnutí ministra vnitra ze dne 27. 1. 2015, č. j. MV-63033-11/VS-2014 a rozhodnutí stěžovatele ze dne 30. 9. 2014, č. j. MV-112406-32/OBVV/VO-2013, se ruší a věc se vrací stěžovateli k dalšímu řízení. Výrokem II. byla stěžovateli uložena povinnost zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 18 439,60 Kč k rukám zástupce žalobce, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

[2] Stěžovatel požádal společně s kasační stížností o přiznání jejího odkladného účinku.

[3] Uvádí, že je ve veřejném zájmu, aby autorizovaná osoba, u které je dána pochybnost o řádném plnění jejích povinností stanovených zákonem č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání“), nadále (tj. do řádného rozhodnutí ve věci) neorganizovala zkoušky profesní kvalifikace Strážný. Případné konání zkoušek by pak mohlo ovlivnit postavení účastníků těchto zkoušek na trhu práce, např. tím, že případní zaměstnavatelé raději zaměstnají jiné zájemce, kteří složí zkoušku u řádně fungující autorizované osoby.

[4] V souladu s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., vyzval soud žalobce, aby se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil, a to ve lhůtě 10 dnů.

[5] Žalobce s návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí.

[6] Ve vyjádření rekapituluje dosavadní průběh řízení. Je toho názoru, že v daném případě, kdy všechna dosavadní rozhodnutí stěžovatele či ministra vnitra byla zrušena z důvodu nezákonnosti, jelikož stěžovatel v rozporu se zákonem a ústavně garantovaným právem žalobce na spravedlivý proces neprovedl žalobcem navržené důkazy a v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů předjímal vypovídací způsobilost navržených důkazů, nelze jeho návrhu vyhovět. Vady předcházejícího správního řízení a nezákonnost rozhodnutí nelze klást k tíži žalobce.

[7] Nadto žalobce již po dobu řady měsíců není oprávněn organizovat zkoušky profesní kvalifikace Strážný, v důsledku čehož mu vznikla značná škoda (zejm. v podobě ušlého zisku), která se každým dalším dnem navyšuje. V důsledku nezákonného rozhodnutí žalobci vznikla též společenská újma ve vztahu k ostatním osobám (kolegům), se kterými dříve vykonával pracovní činnost.

[8] Žalobce byl rozhodnutím stěžovatele dehonestován. S ohledem na jeho vyšší věk se celá anabáze nepříznivě projevila na jeho psychickém stavu. Bylo by neúnosné, aby doba, kdy je mu neoprávněně odňata autorizace, byla prodloužena o další týdny, než bude příslušným soudem rozhodnuto o kasační stížnosti.

[9] Pokud existují pochybnosti o řádném plnění autorizovanou osobou podle zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání, jak tvrdí stěžovatel, je to v důsledku jím nedostatečně zjištěného skutkového stavu v rámci správního řízení. Odnětí autorizace a účinky s tím spojené lze uplatňovat až ve chvíli, kdy bude najisto zjištěno, že žalobce skutečně pochybil, a to na základě zákonného, formálně i obsahově bezvadného rozhodnutí.

[10] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přičemž užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady pro to, aby bylo možné takovému návrhu vyhovět: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, b) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, c) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele může být učiněno pouze v případech zcela výjimečných, kdy Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[12] Nejvyšší správní soud tak v nynější věci jednak posoudil, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku městského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a jednak posoudil, zda přiznání odkladného účinku nekoliduje s některým důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[13] Stěžovatel pouze obecně uvádí, že je ve veřejném zájmu, aby autorizovaná osoba, u které je dána pochybnost o řádném plnění jejích povinností stanovených zákonem o uznávání výsledků dalšího vzdělávání, nadále neorganizovala zkoušky profesní kvalifikace Strážný. Případné konání zkoušek by mohlo ovlivnit postavení účastníků těchto zkoušek na trhu práce.

[14] Soud poměřoval újmu, která hrozí stěžovateli s újmou, která by vznikla přiznáním odkladného účinku ostatním osobám. Tvrzená hrozba možného snížení postavení účastníků na trhu práce, kteří by absolvovali zkoušku organizovanou autorizovanou osobou, u níž jsou pochybnosti o řádném plnění povinností dle zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání, nepředstavuje sama o sobě nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel svá tvrzení řádným způsobem neprokázal, pouze zůstal v rovině hypotetických možných důsledků činnosti žalobce. Samotná organizace zkoušek profesní kvalifikace Strážný nepředstavuje újmu, jelikož taková činnost nemá žádný vliv na výsledek zkoušky samotné.

[15] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného je možné dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vázat toliko na výjimečné případy, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a která nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud uvedl ve své judikatuře příkladmo případy, kdy může dojít k ohrožení důležitého veřejného zájmu: vrácení řídičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, sp. zn. 2 Ans 3/2006 - 49).

[16] Pokud by případné konání zkoušek pod vedením „pochybné“ autorizované osoby mohlo mít vliv na postavení účastníků těchto zkoušek na trhu práce a samo o sobě by bylo újmou, která by současně znamenala bezprostřední ohrožení důležitého veřejného zájmu, musel by být odkladný účinek přiznáván téměř ke každé žádosti žalovaného správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno krajským soudem. Taková eventualita by byla v rozporu se smyslem a účelem odkladného účinku kasační stížnosti, jakož by uvedený přístup způsobil nerovnost stran, tj. porušení § 36 odst. 1 s. ř. s. Tato nerovnost by spočívala v tom, že žalobce by dosáhl přiznání odkladného účinku za skutečně výjimečných okolností a po náročném prokazování intenzity jeho újmy oproti ostatním účastníkům, kdežto žalovanému by stačilo k dosažení odkladného účinku jeho kasační stížnosti, že jeho rozhodnutí bylo zrušeno krajským či městským soudem a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Naopak taková nerovnováha mezi stranami by byla v rozporu s principy demokratického právního státu.

[17] Stěžovatel neprokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jemu hrozící újmy. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionálnost případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem. Z tohoto důvodu je nadbytečné zabývat se naplněním dvou zbylých podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[18] Tímto usnesením soud nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[19] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu